

Anem o venim?

Els verbs *anar* i *venir*, que serveixen per indicar desplaçament, són una font freqüent d'errors, especialment per influència d'altres llengües o per la confusió en el punt de referència de la conversa.

En aquesta nota de llengua repassem els usos d'aquests dos verbs.

Ara vaig o ara vinc?

Amb *anar*, ens movem passant d'un punt a un altre en una direcció determinada; és a dir, indiquem desplaçament cap a un lloc on no som ni nosaltres ni la persona amb qui parlem.

Després aniré a cal dentista.

A l'estiu vaig de vacances al Priorat.

Anem a casa teva.

Amb *venir*, ens desplaçem cap a l'interlocutor, és a dir, cap al lloc on és la persona amb qui parlem, o bé l'interlocutor es desplaça cap al lloc on som nosaltres.

Després vindrem a buscar-te.

Guerau, vine!

Demà ens vindran a veure al pis nou.

Va i ve de Tortosa cada dia

Anar i *venir* poden aparèixer coordinats per indicar el moviment continu d'algú o d'alguna cosa. Cada verb, però, va seguit d'una preposició diferent (*anar a*, *venir de*). En aquests casos, normalment s'elideix el complement del primer verb i només es manté el del segon.

Els nens van i venen de l'escola amb els seus amics.

Vas i vens de l'estació amb bicicleta?

Això mateix passa amb altres parelles de verbs de moviment, com *anar i tornar*, *pujar i baixar* i *entrar i sortir*.

Creativa Images / Shutterstock

Ves pel pastís o ves a pel pastís?

Els verbs *anar* i *venir* equivalen a *anar a buscar* i *venir a buscar* quan van seguits d'un complement format per la preposició *per* i un sintagma nominal.

Aneu a la botiga per més taronges.

Venen a la fàbrica per més material.

Amb aquest significat, també s'usen les expressions *anar a per* i *venir a per*, però no són pròpies de registres formals.

És el que vinc a dir-vos

La perífrasi *venir a* + infinitiu té tres valors possibles.

- Es refereix al resultat o a la culminació d'un procés o d'una situació prèvia.

Amb la seva recerca ve a omplir el buit que hi havia en aquest camp.

- Equival a les expressions adverbials *més o menys* o *si fa no fa*.

Això que dius ve a ser el mateix però amb unes altres paraules.

- Indica el resultat de l'argumentació o de la deliberació a què arriba el subjecte; en aquest cas, es combina amb *dir* o altres verbs de dicció.

El que vinc a dir és que aquesta recerca és molt innovadora.

S'ha vingut celebrant cada any

La perífrasi **venir* + gerundi no és correcta per referir-se a una situació que es projecta en el temps. En aquests casos, cal fer servir altres construccions.

✗ El congrés s'ha vingut celebrant cada any.

✓ El congrés s'ha celebrat cada any.

✗ Fa temps que venen queixant-se de les condicions laborals.

✓ Fa temps que es queixen de les condicions laborals.

Ara bé, la perífrasi *venir* + gerundi sí que és correcta quan indica desplaçament.

Van venir rient i se'n van anar plorant.

Quan torna de la feina sempre ve xiulant.